

РЕШЕНИЕ

№ 7434

гр. София, 28.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **6687** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. И. срещу решение от 29.05.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, 1 състав по нахд № 4137/2013 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № F 028334/18.12.2012 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона. Твърди се, че административното нарушение е маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Сочи се, че районният съд не е обсъдил и констатирал допуснати в хода на административно-наказателното производство нарушения. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Ответната страна – ТД на НАП - С., чрез процесуалния представител юрк. Г., оспорва касационната жалба и моли съда да потвърди обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел фактическата обстановка, така като е описана в АУАН, която не се оспорва от нарушителя. Съдът е приел, че при извършена проверка от инспектори по приходи на 19.11.2012 г. в обект – сервиз за гуми, стопанисван от [фирма], било установено, че в книгата за дневните финансови отчети не се съхранява съкратения отчет от фискалната памет на фискалното устройство на страницата за датата на последния ден от периода 01.07.2012 г. – 31.07.2012 г. При тази фактическа обстановка е изведено, че описаното в АУАН и НП административно нарушение на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на МФ е осъществено и законосъобразно на търговеца е наложена имуществена санкция на основание чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС.

Въз основа на приетата фактическа обстановка СРС е достигнал до правилния извод, че е извършено деяние, осъществяващо състава на административно нарушение по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на МФ. Съгласно чл. 41, ал. 1 от Наредбата, в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година лицето по чл. 3 отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на всяко устройство в обекта за съответния период, който се съхранява в книгата за дневните финансови отчети на всяко устройство на страницата за датата на последния ден от периода (ал. 2). В случая е установено по категоричен, че е осъществен съставът на посочената разпоредба – в обект, стопанисван от касатора в книгата за дневните финансови отчети не се съхранява съкратения отчет от фискалната памет на фискалното устройство на страницата за датата на последния ден от периода 01.07.2012 г. – 31.07.2012 г. Извършването на посоченото нарушение не се оспорва от касатора.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Законосъобразно за нарушението на чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на касатора е наложено административно наказание на основание чл. 185, ал. 2 ЗДДС в размера по чл. 185, ал. 1 ЗДДС, тъй като нарушението не води до неотразяване на приходи. В НП е посочена нарушената разпоредба, поради което възражението на касатора в тази насока са неоснователни.

Настоящата инстанция не споделя изложените в жалбата доводи за маловажност на извършеното нарушение. Не може принципно да се приеме, че неизпълнението на задължението по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. представлява маловажен случай на административно нарушение, тъй като не разкрива никаква степен на обществена опасност. В процесния случай установеното нарушение не е маловажно, тъй като то е типично за вида си и не разкрива по-ниска степен на опасност в сравнение с други нарушения от този вид. Нарушението на чл. 41, ал. 2 от

Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. е формално, а в случая не са налице смечкаващи обстоятелства.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да се остави в сила.

Воден от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение от 29.05.2013 г., постановено от Софийски районен съд, НО, I състав по нахд № 4137/2013 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.